୨୨-୨-୨୧ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ବ□ମାନ ଏହା ତୁମର ଉତ୍ଥାନର ସମୟ ଅଟେ, ଭାରତ ଗରିବରୁ ସାହୁକାର ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ତେଣୁ ତୁମେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ରାଜ୍ୟପଦର ବର୍ଷା ନେଇଯାଅ" ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବାଙ୍କର କେଉଁ ଉପାଧି ଅର୍ଥାତ୍ ମହିମା କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ?

ଉ□ର:- ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଗରିବର ବନ୍ଧୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀନବନ୍ଧୁ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଏଭଳି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସିଏ ତ ବହୁତ ଧନବାନ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ସାହୁକାର ଅର୍ଥାତ୍ ଧନୀ ଅଟନ୍ତି । ବାବା ଯେତେବେଳେ ଆସନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସବୁଠାରୁ ଗରିବ ଭାରତ ହିଁ ଥାଏ । ଭାରତକୁ ହିଁ ବାବା ସାହୁକାର କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଆମର ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା, ଏବେ ନାହିଁ, ପୁନର୍ବାର ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ଗରିବ ନିବାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀନବନ୍ଧୁ ବାବା ହିଁ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି ।

ଗୀତ:- ଆଖିର ଓ୍ୱହ ଦିନ୍ ଆୟା ଆଜ୍...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମିଠା ମିଠା ଆତ୍ମିକ ପିଲାମାନେ ଏହି ଗୀତ ଶୁଣିଲେ । ଆତ୍ମା ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ଶରୀର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଅଟେ । ଆତ୍ମାକୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଦେଖି ହୁଏ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ଅଛି ନିଶ୍ଚିତ କିନ୍ତୁ ଏହି ଶରୀରର ଆବରଣ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ କୁହାଯାଏ ଆତ୍ମା ଗୁପ୍ତ । ଆତ୍ମା ନିଜେ କହିଥାଏ ମୁଁ ନିରାକାର, ଏହି ସାକାର ଶରୀରକୁ ଆସି ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ହୋଇ ରହିଛି । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆ ଉପରେ ରହିଛି । ସେଠାରେ ତ ଗୁପ୍ତ ବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷର କଥା ନାହିଁ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ରୁହନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ସୁପ୍ରିମ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ଯିଏକି ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଆତ୍ମା ବା ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ରହୁଥିବା ପରମଆତ୍ମା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଯେପରି ତୁମେ ଗୁପ୍ତ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଆସିବାକୁ ପଡିବ । ମୁଁ ଗର୍ଭଜେଲ୍‌କୁ ଆସେ ନାହିଁ । ମୋର ସେହି ଶିବ ନାମ ହିଁ ରହି ଆସିଛି । ମୁଁ ଏହି ଶରୀରରେ ଆସୁଛି ତଥାପି ମଧ୍ୟ ମୋର ନାମ ପରିବ□ନ ହେଉନାହିଁ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଆତ୍ମାର ଯେଉଁ ଶରୀର ରହିଛି, ତାର ନାମ ପରିବ□ନ ହେଉଛି । ମୋତେ ତ ଶିବ ହିଁ କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ସର୍ବ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଏହି ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ଗୁପ୍ତ ଅଟ, ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା କର୍ମ କରୁଛ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଏବେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି ଯେ, ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଆଚ୍ଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଆତ୍ମା ଗୁପ୍ତ କିନ୍ତୁ ଶରୀର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଅଶରୀର ଅଟେ । ବାବା ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଗୁପ୍ତ ରୂପରେ ରହି ଶରୀର ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି - ଭାରତକୁ ପୁନର୍ବାର ଗରିବରୁ ସାହୁକାର କରିବା ପାଇଁ । ତୁମେମାନେ କହିବ ଆମର ଭାରତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ କହିବେ - ଆମର ଗୁଜରାଟ, ଆମର ରାଜସ୍ଥାନ । ଆମର ଆମର କହୁଛ କାରଣ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ମୋହ ଅଛି । ଆମର ଭାରତ ଗରିବ ଅଟେ । ଏକଥା ସମସ୍ତେ ମାନୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ଆମର ଭାରତ କେବେ ସାହୁକାର ଥିଲା ଏବଂ କିପରି ଥିଲା । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ନିଶା ରହିଛି ଯେ ଆମର ଭାରତ ବହୁତ ଧନୀ ଥିଲା, ଦୁଃଖର ପ୍ରଶ୍ନ ନଥିଲା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମନଥିଲା । ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଥିଲା ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେହି କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବ□ମାନ ତୁମେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝି ପାରୁଛ ଯେ, ଆମର ଭାରତ ବହୁତ ସାହୁକାର ଥିଲା । ଏବେ ବହୁତ ଗରିବ ହୋଇଯାଇଛି । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ସାହୁକାର କରିବା ପାଇଁ । ଭାରତ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବହୁତ ସାହୁକାର ଥିଲା ଯେତେବେଳେ ଦେବୀ-ଦେବତାମାନଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ପୁଣି ସେହି ରାଜ୍ୟ କୁଆଡେ ଚାଲିଗଲା । ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଋଷି ମୁନି ଆଦି ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ ଯେ ଆମେ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାକୁ ଜାଣିନାହୁଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଦେବୀଦେବତାମାନଙ୍କୁ ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା । ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାଥାନ୍ତା ଯେ, ଆମେ ସିଡିରେ ଖସି ଖସି କଳିଯୁଗକୁ ଚାଲିଯିବୁ ତେବେ ରାଜା ହେବାର ସୁଖ ମଧ୍ୟ ରହିନଥା'ନ୍ତା, ଚିନ୍ତାରେ ପଡିଯାଇଥା'ନ୍ତେ । ଏବେ ତୁମକୁ ଚିନ୍ତା ଲାଗିଛି ଯେ ଆମେ ସ□ପ୍ରଧାନ ଥିଲୁ, ପୁଣି ଆମେ ସ□ପ୍ରଧାନ କିପରି ହେବୁ! ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଯିଏକି ନିରାକାରୀ ଦୁନିଆରେ ରହୁଥିଲୁ,

ସେଠାରୁ ପୁଣି କିପରି ସୁଖଧାମକୁ ଆସିଲୁ ଏକଥା ଜାଣିବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ଏବେ ଆମ ପାଇଁ ଉତଥାନର ସମୟ ଆସିଛି । ଏହା ୮୪ ଜନ୍ମର ସିଢି ଅଟେ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଭନେତା କ୍ରମାନୁସାରେ ନିଜ ନିଜର ସମୟରେ ଆସି ଅଭିନୟ କରିବେ । ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଗରିବର ବନ୍ଧୁ କାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି, ଏକଥା ଦୁନିଆକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ଗୀତରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲ - ଆଖିର ଓ୍ୱହ ଦିନ୍ ଆୟା ଆଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଶେଷରେ ସେହିଦିନ ଆଜି ଆସିଛି ଯେଉଁ ଦିନକୁ - ସବୁ ଭକ୍ତମାନେ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲ । ଭଗବାନ କେବେ ଆସି ଆମେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏହି ଭକ୍ତିମାର୍ଗରୁ ମୁକ୍ତ କରି ସଦ୍‌ଗତିକୁ ନେଇଯିବେ - ଏକଥା ଏବେ ବୁଝିଲ । ବାବା ପୁନର୍ବାର ଏହି ଶରୀରକୁ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ ହେଉଛି, ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏପରି ବି କହୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ମୁଁ କୃଷ୍ଣଙ୍କ ଶରୀରରେ ଆସୁଛି । ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଆତ୍ମା ତ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇଛି । ତାଙ୍କର ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷରେ ଏହା ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମ ଅଟେ । ଯିଏ ପ୍ରଥମ ନମ୍ବରରେ ଥିଲା ସିଏ ଏବେ ଶେଷରେ ଅଛି, ତତ୍ ତ୍ୱମ୍ । ମୁଁ ତ ସାଧାରଣ ଶରୀରରେ ହିଁ ଆସୁଛି । ତୁମକୁ ଆସି ବତାଉଛି ତୁମେ କିପରି ୮୪ ଜନ୍ମ ଭୋଗ କରିଛ । ସର୍ଦ୍ଦାର (ଶିଖ୍) ମାନେ ମଧ୍ୟ ଭାବୁଛନ୍ତି ଏକ ଓଁକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବାବା । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସିଏ ହିଁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିଥା'ନ୍ତି । ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ଦେବତା ନହେବା । ଯେଉଁମାନେ ଦେବତା ହୋଇଥିବେ ସେମାନେ ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିବେ । ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ତ କେହି ଜଣେ ବି ନିଜକୁ ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ଗୁଡିକର ଇତିହାସ ବହୁତ ଛୋଟ । କାହାର ୫୦୦ ବର୍ଷର ତ କାହାର ୧୨୫୦ ବର୍ଷର । ତୁମର ଇତିହାସ ୫ ହଜାର ବର୍ଷର । ଦେବତା ଧର୍ମ ବାଲା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଆସିବେ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ତ ପରେ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଦେବତା ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ପରିବ□ିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ମଧ୍ୟ ପରିବ□ିତ ହେବେ ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମକୁ ଫେରିଆସିବେ ।

ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ପିଲାମାନେ, ତୁମେ ତ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଥିଲ ।ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ, ବାବା ତ ସ୍ୱର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନ ଯିବୁ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଆମେ ବର୍ସା ନିଶ୍ଚିତ ନେବୁ । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ ଇଏ ଆମ ଧର୍ମର ଅଟନ୍ତି । ଯିଏ ଏହି ଧର୍ମର ହୋଇନଥିବ ସିଏ ଏଠାକୁ ଆସିବ ହିଁ ନାହିଁ । କହିବେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମକୁ ମୁଁ କାହିଁକି ଯିବୁ । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗ ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ବହୁତ ସୁଖ ଥିଲା । ସୁନାର ମହଲ ଥିଲା । ସୋମନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିରରେ କେତେ ସୁନା ଥିଲା । ଏଭଳି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନାହିଁ । ସୋମନାଥ ମନ୍ଦିର ଭଳି ଏତେ ଧନଶାଳୀ ମନ୍ଦିର କେଉଁଠି ନଥିବ । ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ବହୁତ ହୀରାନୀଳା ଆଦି ଥିଲା । ବୁଦ୍ଧ ଆଦିଙ୍କର କୌଣସି ହୀରା ନୀଳାର ମହଲ ତ ନଥିଲା । ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାବା ଏତେ ଉଚ୍ଚ କରିଛନ୍ତି ତୁମେ ତାଙ୍କର କେତେ ଇଜ୍ଜତ ରଖିଛ ! ସମ୍ମାନ ତ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନା । କହୁଛନ୍ତି ସିଏ ନିଶ୍ଚିତ କିଛି ଭଲ କର୍ମ କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ସବୁଠାରୁ ଭଲ କର୍ମ ପତିତ ପାବନ ବାବା ହିଁ କରିଯାଇଥାନ୍ତି । ତୁମେ ଆତ୍ମାମାନେ କହୁଛ ଯେ ସବୁଠାରୁ ଉ□ମରୁ ଉ□ମ ସେବା ବେହଦର ବାବା ଆସି କରୁଛନ୍ତି । ଆମକୁ ଗରିବରୁ ଧନୀ, ଭିକାରୀରୁ ରାଜକୁମାର କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଯିଏ ଭାରତକୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପରିଣତ କରୁଛନ୍ତି ଏବେ ତାଙ୍କୁ କେହି ସମ୍ମାନ ଦେଉନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯାହାର ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ମନ୍ଦିର ରୂପରେ ଗାୟନ ରହିଛି ତାକୁ କିପରି ଲୁଟିନେଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ କେବେ କେହି ଲୁଟି ନାହାଁନ୍ତି । ସୋମାନାଥଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଲୁଟିନେଇଛନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଧନବାନ ଥା'ନ୍ତି । ରାଜାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ବଡ ସାନ ଥା'ନ୍ତି ନା । ଯେଉଁମାନେ ରାଜା ଉଚ୍ଚପଦର ଅଧିକାରୀ ଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଛୋଟ ରାଜାମାନେ ସମ୍ମାନ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ରାଜ ଦରବାରରେ ମଧ୍ୟ କ୍ରମ ଅନୁସାରେ ବସନ୍ତି । ବାବା ତ ଅନୁଭବୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ଏହା ତ ପତିତ ରାଜାମାନଙ୍କର ଦରବାର ତେବେ ପାବନ ରାଜାମାନଙ୍କର ଦରବାର କିପରି ହୋଇଥିବ । ଯେବେକି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏତେ ଧନ ସମ୍ପ□ ଥିଲା ତେବେ ସେମାନଙ୍କର ଘର ମଧ୍ୟ ସେତିକି ସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିବ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗର ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗର ମହାରାଜା-ମହାରାଣୀ ହେଉଛୁ ପୁଣି ତଳକୁ ଖସି ଖସି ଯେତେବେଳେ ଭକ୍ତ ହୋଇଯିବା ତେବେ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ପୂଜାରୀ ହେବା । ଯିଏ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କର ହିଁ ପୂଜା କରିବା । ସିଏ ଆମକୁ ବହୁତ ଧନବାନ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ଭାରତ କେତେ ଗରିବ ହୋଇଯାଇଛି, ଯେଉଁ ଜମି ୫୦୦ ଟଙ୍କାରେ କିଣିଥିଲେ ତାର

ମୂଲ୍ୟ ଆଜି ୫ହଜାରରୁ ଅଧିକ ହୋଇଗଲାଣି । ଏସବୁ ହେଲା କୃତ୍ରିମ ମୂଲ୍ୟ । ସେଠାରେ ତ ଭୂମିର ମୂଲ୍ୟନଥାଏ, ଯାହାକୁ ଯେତେ ଦରକାର ନେଇଯିବେ । ବହୁତ ବହୁତ ଜମି ପଡିରହିଥିବ । ମଧୁର ନଦୀମାନଙ୍କ କୂଳରେ ତୁମର ମହଲ ହେବ । ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ କମ୍ ଥିବେ । ପ୍ରକୃତି ତୁମର ଦାସୀ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ । ଫଳ ଫୁଲ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ମିଳୁଥିବ । ଏବେ ତ କେତେ ମେହନତ କଲାପରେ ମଧ୍ୟ ଯଥେଷ୍ଟ ଅନ୍ନ ମିଳୁନାହିଁ । ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଭୋକ ଉପାସରେ ମରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଗୀତ ଶୁଣି ତୁମର ଲୋମ ଟାଙ୍କୁରି ଉଠିବା ଦରକାର । ବାବାଙ୍କୁ ଗରିବର ବନ୍ଧୁ କୁହାଯାଏ । ଗରୀବ ନିବାଜର ଅର୍ଥ ବୁଝିଗଲ ନା ! କାହାକୁ ସାହୁକାର କରୁଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚିତ ଯେଉଁଠି ଆସିବେ ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସାହୁକାର କରିବେ ନା । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛ ଆମକୁ ପାବନରୁ ପତିତ ହେବା ପାଇଁ ୫ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗୁଛି । ଏବେ ପୁଣି କ୍ଷଣିକ ସମୟ ଭିତରେ ବାବା ପତିତରୁ ପାବନ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ କରିଦେଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ମିଳିଯାଉଛି । କହୁଛନ୍ତି ବାବା ମୁଁ ତୁମର ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ତୁମେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଅଟ । ଯେପରି ପୁଅ ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରେ ତୁରନ୍ତ ସମ୍ପ□ିର ଉ□ରାଧିକାରୀ ହୋଇଯାଏ । ସମସ୍ତେ କେତେ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଝିଅକୁ ଦେଖି ମୁହଁ ସୁଖି ଯାଏ । ଏଠାରେ ତ ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ପୁତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଜଣାପଡିଲା ଯେ ଆମେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ବାବା ହିଁ ଆମକୁ ଏହିପରି କରିଥିଲେ । ଶିବଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି ଯେ ସିଏ କେବେ ଆସିଥିଲେ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା - ଏକଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରି କେବଳ ଶିବଲିଙ୍ଗର ବଡ ବଡ ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସିଏ କିପରି ଆସିଲେ, ଆସି କ'ଣ କଲେ, କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, ଅନ୍ଧଶ୍ରଦ୍ଧା । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣା ହିଁ ନାହିଁ ଯେ ଆମର ଧର୍ମ କ'ଣ ଏବଂ କେବେ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମବାଲାଙ୍କୁ ଜଣାଅଛି, ବୁଦ୍ଧ କେବେ ଆସିଥିଲେ, ତିଥି ତାରିଖ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ଶିବବାବାଙ୍କର, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର କୌଣସି ତିଥି ତାରିଖ ନାହିଁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର କଥାକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷର କଥା କ'ଣ କାହାକୁ ମନେ ରହିପାରିବ ? ଭାରତରେ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ କେବେ ଥିଲା ଏକଥା ବୁଝିନାହାଁନ୍ତି । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ହିସାବରେ ତ ଭାରତର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହେବା ଦରକାର । ଭାରତର ଭୂମିର ଆୟତନ ମଧ୍ୟ ସବୁଠାରୁ ବଡ ହେବା ଦରକାର । ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ ବର୍ଷରେ କେତେ ମନୁଷ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବେ, ତେବେ ତ ଅଗଣିତ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । କିନ୍ତୁ ଏତେ ତ ନାହାଁନ୍ତି, ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କମିଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି କଥା ସବୁ ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ଏକଥା ଶୁଣି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ତ ଏସବୁ କେବେ ଶୁଣିନଥିଲୁ ନା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ପଢିଥିଲୁ । ଏସବୁ ତ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଜନକ କଥା ।

ଏବେ ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ବହୁତ ଜନ୍ମର ଶେଷ ଜନ୍ମର ଶେଷରେ ଏବେ ପତିତ ଅଟନ୍ତି, ଯିଏ ସ□୍ୱପ୍ରଧାନ ଥିଲା ସିଏ ଏବେ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଯାଇଛି । ପୁଣି ଏବେ ସ□୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଏହି ଶିକ୍ଷା ମିଳୁଛି । ଆତ୍ମା କାନ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣିବା ସମୟରେ ଶରୀର ମଧ୍ୟ ଝୁଲୁଥାଏ କାରଣ ଆତ୍ମା ଶୁଣୁଥାଏ ନା । ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ତେଣୁ ୮୪ ଜନ୍ମରେ ୮୪ ମାତାପିତା ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିଥିବେ । ଏହାର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ଅଛି ନା । ଏବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ଯେ ଆମେ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛୁ । ପୁଣି କମ ଜନ୍ମବାଲା ମଧ୍ୟ ଥିବେ । ସମସ୍ତେ କ'ଣ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେବେ କି ? ବାବା ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଶାସ୍ତ୍ରରେ କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଲେଖି ଦେଇଛନ୍ତି । ତୁମପାଇଁ ତ ପୁଣି ବି ୮୪ ଜନ୍ମ କହୁଛନ୍ତି, ମୋ ପାଇଁ ତ ଅଗଣିତ, ଅସଂଖ୍ୟ ଜନ୍ମ କହି ଦେଉଛନ୍ତି । ଅଣୁ ପରମାଣୁ ମଧ୍ୟରେ, ପଥର-କଙ୍କଡ ଭିତରେ ଭ□ି କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ ଯେଉଁଠି ଦେଖୁଛି ତୁ ହିଁ ତୁ । କୃଷ୍ଣ ହିଁ କୃଷ୍ଣ ଅଛନ୍ତି । ମଥୁରା, ବୃନ୍ଦାବନରେ ଏହିଭଳି କହିଥା'ନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ହିଁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି । ରାଧାପନ୍ଥିବାଲା ପୁଣି କହିବେ ସବୁ ଆଡେ ରାଧା ହିଁ ରାଧା । ତୁମେ ବି ରାଧା ମୁଁ ବି ରାଧା ।

ବାସ୍ତବରେ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଗରିବ ନିବାଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୀନବନ୍ଧୁ ଅଟନ୍ତି । ଭାରତ ଯିଏକି ସବୁଠାରୁ ଧନବାନ ଥିଲା, ଏବେ ସବୁଠାରୁ ଗରିବ ହୋଇଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏହା ପୂର୍ବପ୍ରସ୍ତୁତ ଡ୍ରାମା ଅଟେ, ଏଥିରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମାରେ ଯେଉଁ ଭଳି ସୁଟିଂ ହୋଇଯାଏ ତାହାର ହିଁ ଅବିକଳ ପୁନରାବୃ□ି ହୁଏ । ଏଥିରେ ତିଳେମାତ୍ର ଫରକ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମ ଭିତରେ ଡ୍ରାମାର ଜ୍ଞାନ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଦରକାର ।

ଡ୍ରାମା ଅର୍ଥାତ୍ ଡ୍ରାମା । ସେସବୁ ହେଲା ହଦର ଡ୍ରାମା, ଏହା ହେଲା ବେହଦର ଡ୍ରାମା । ଏହି ବେହଦର ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ କେହି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ତେବେ ଗରିବ ନିବାଜ ବୋଲି ନିରାକାର ଭଗବାନଙ୍କୁ ହିଁ ମାନିବେ, କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମାନିବେ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣ ତ ସତ୍ୟଯୁଗର ରାଜକୁମାର, ଯିଏକି ବହୁତ ଧନବାନ ହେଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କର ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ । ସିଏ ଆସି ତୁମକୁ ଧନବାନ କରୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେପରି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ବାରିଷ୍ଟର (ଓକିଲ) ଆଦି ହୋଇ ରୋଜଗାର କରିଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି । ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛ । ତୁମର ଜନ୍ମ ତ ହେବ ନା । ଏମିତି ତ ନୁହେଁ ସ୍ୱର୍ଗ କୌଣସି ସମୁଦ୍ରରୁ ବାହାରି ଆସିବ । କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଛନ୍ତି ନା । କଂସପୁରୀ ଇତ୍ୟାଦି ତ ସେତେବେଳେ ନଥିଲା । କୃଷ୍ଣଙ୍କର ନାମର କେତେ ଗାୟନ ହେଉଛି । ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କର ଗାୟନ ହିଁ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ପିତା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ କାହାର ପୁତ୍ର ହୋଇଥିବେ ନା । ଯେତେବେଳେ କୃଷ୍ଣ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ସେତେବେଳେ ଅଳ୍ପ କିଛି ପତିତ ମଧ୍ୟ ଥାଆନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ପତିତମାନେ ବିଲକୁଲ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯା'ନ୍ତି, ସେତେବେଳେ କୃଷ୍ଣ ରାଜଗଦିରେ ବସନ୍ତି । ନିଜର ରାଜ୍ୟ ନେଇନିଅନ୍ତି, ସେବେଠାରୁ ହିଁ ତାଙ୍କର ସମ୍ବତ୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଠାରୁ ହିଁ ସମ୍ବତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ତୁମେ ପୁରା ହିସାବ ଲେଖୁଛ । ଏହାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଏତେ ସମୟ, ପୁଣି ଯାଙ୍କର ଏତେ ସମୟ, ତେବେ ଲୋକମାନେ ବୁଝିବେ ଯେ କଳ୍ପର ଆୟୁଷ ବଡ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ୫ ହଜାର ବର୍ଷର ପୁରା ହିସାବ ରହିଛି । ଏସବୁ ହେଲା ତୁମେ ପିଲାମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁଛି ନା । ଆମେ କାଲି ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ ଥିଲେ । ବାବା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗର ମାଲିକ କରିଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ତ ଆମେ ଶିବଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରୁଛୁ । ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣିଛ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଗୁରୁନାନକ ଆଦି ପୁଣି କେବେ ଆସିବେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ ଜଣାଅଛି । ବିଶ୍ୱର ଇତିହାସ ଭୂଗୋଳର ଅବିକଳ ପୁନରାବୃ□ ହେଉଛି । ଏହି ପାଠପଢା କେତେ ସହଜ । ତୁମେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଜାଣିଛ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ଭାରତ ସ୍ୱର୍ଗ ଥିଲା । ଭାରତ ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ ଅଟେ । ଭାରତ ଭଳି ମହିମା ଆଉ କାହାର ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କଲାବାଲା ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ସବୁ ଚିନ୍ତାକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ । କେବଳ ସତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହେବାର ଚିନ୍ତା ହିଁ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଗରିବ ନିବାଜ ବାବା ଭାରତକୁ ଗରିବରୁ ସାହୁକାର କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କର ପୁରାପୁରା ସହଯୋଗୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । ନିଜର ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ମନେ ପକାଇ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ରହିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଏକା ସାଥୀରେ ତିନି ରୂପରେ ସେବା କରୁଥିବା ମାଷ୍ଟର ତ୍ରିମୂ□ ହୁଅ ।

ଯେପରି ବାବା ସର୍ବଦା ତିନି ରୂପରେ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତି ମୂହୁ□ରେ ମନ-ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ ଏକା ସମୟରେ ତିନି ରୂପରେ ସେବା କର, ତେବେ କୁହାଯିବ ମାଷ୍ଟର ତ୍ରିମୂ□ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଏହିଭଳି ମାଷ୍ଟର ତ୍ରିମୂ□ ହୋଇ ପ୍ରତି ମୂହୁ□ରେ ତିନି ରୂପରେ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବେ, କାହିଁକି ନା ଏହି ବିଶାଳ ବିଶ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ତିନି ରୂପରେ ସେବା ହୋଇପାରିବ ତେବେ ଯାଇ ସେବାର କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଉଚ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ରାହ୍ମଣ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏକି ନିଜର ଶକ୍ତି ଆଧାରରେ ଖରାପକୁ ଭଲରେ ପରିବ□ନ କରିପାରୁଥିବ ।